

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๓๓/๒๕๖๒

เรื่อง การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๖
เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๕๗ (๓/๒๕๖๒) เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๒๓/๒๕๖๑ เรื่อง การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๖ เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ

ข้อ ๓ ให้ใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๖ เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

จักรกฤษณ์ พาราพันธกุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ

คำนำ

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 16 เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ ฉบับรวมเล่มปี 2569 (IFRIC Interpretation 16 : Hedges of a Net Investment in a Foreign Operation (Bound volume 2026 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทยเท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจาก
2569	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	–
2568	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	–
2567	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	–
2566	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	–
2565	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	–
2564	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	–
2563	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	–
2562	โดยแก้ไขเพิ่มเติมการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำหรือเนื้อหาใดๆ	–

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ

อ้างอิง

ความเป็นมา	1
ขอบเขต	7
ประเด็น	9
มติ	10
ลักษณะโดยทั่วไปของความเสี่ยงที่มีการป้องกันและมูลค่าของรายการ ที่มีการป้องกันความเสี่ยงในการกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง	10
กิจการใดที่สามารถถือเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง	14
การจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศที่มีการป้องกันความเสี่ยง	16
วันถือปฏิบัติ	18
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	19
ภาคผนวก	
แนวทางปฏิบัติ	

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิใน
หน่วยงานต่างประเทศ กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 1 ถึง 19 และภาคผนวก

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ

อ้างอิง

- มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ความเป็นมา

- 1 หลายกิจการที่นำเสนอการเงินมีเงินลงทุนในหน่วยงานต่างประเทศ (ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 8 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ) หน่วยงานต่างประเทศดังกล่าวอาจเป็นบริษัทย่อย บริษัทร่วม การร่วมค้า หรือสาขา มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 กำหนดให้กิจการระบุสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานสำหรับหน่วยงานต่างประเทศแต่ละแห่งตามสกุลเงินที่ใช้ในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจหลักซึ่งกิจการดำเนินงานอยู่ ในการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานต่างประเทศเป็นสกุลเงินที่ใช้นำเสนอการเงิน กิจการต้องรับรู้ผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจนกระทั่งมีการจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศนั้น
- 2 การบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศจะใช้ได้เพียงในกรณีที่สินทรัพย์สุทธิของหน่วยงานต่างประเทศนั้นรวมอยู่ในงบการเงิน¹ รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศอาจมีมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิเท่ากับหรือน้อยกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิของหน่วยงานต่างประเทศนั้น
- 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน กำหนดให้มีการกำหนดรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์ในการบัญชีป้องกันความเสี่ยง ในกรณีที่การกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงเป็นการป้องกัน

¹ สำหรับงบการเงินรวม ซึ่งหมายถึง งบการเงินที่เงินลงทุน ได้แก่ เงินลงทุนในบริษัทร่วม หรือ การร่วมค้า มีการบันทึกด้วยวิธีส่วนได้เสีย และงบการเงินที่รวมสาขา หรือการดำเนินงานร่วมกัน ตามที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การรวมการงาน

- ความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิ ผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงสำหรับส่วนที่มีประสิทธิภาพของการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิจะถูกรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและรวมอยู่กับผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานต่างประเทศ
- 4 กิจกรรมที่มีหน่วยงานต่างประเทศหลายแห่งอาจมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศจำนวนมาก การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้แนวทางในการระบุความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศที่เข้าเงื่อนไขความเสี่ยงที่มีการป้องกันในการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ
- 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน อนุญาตให้กิจการกำหนดให้อนุพันธ์ หรือเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อนุพันธ์ (หรือการรวมกันของอนุพันธ์ และเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อนุพันธ์) เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้แนวทางเกี่ยวกับเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศว่าควรมีการถือโดยกิจการใดภายในกลุ่มกิจการจึงจะเข้าเงื่อนไขการบัญชีป้องกันความเสี่ยง
- 6 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน กำหนดให้มูลค่าสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้องกับทั้งผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของหน่วยงานในต่างประเทศ และผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงซึ่งมีการระบุส่วนที่มีประสิทธิภาพของการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิต้องถูกโอนจากส่วนของเจ้าของเป็นกำไรหรือขาดทุนถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่เมื่อบริษัทใหญ่จำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ให้แนวทางในการที่กิจการจะระบุมูลค่าที่จะจัดประเภทรายการใหม่จากส่วนของเจ้าของไปยังกำไรหรือขาดทุนสำหรับทั้งเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

ขอบเขต

- 7 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้กับกิจการที่ป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ และเข้าเงื่อนไขการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน เพื่อความสะดวกในการถือปฏิบัติ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้อ้างอิงถึงกิจการดังกล่าวว่าเป็นบริษัทใหญ่ และอ้างอิงถึงงบการเงินที่มีสินทรัพย์สุทธิของหน่วยงานต่างประเทศรวมอยู่ว่าเป็นงบการเงินรวม ทุกการอ้างอิงถึงกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ให้ใช้กับกิจการที่มีเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศที่เป็นการร่วมค้า บริษัทร่วม หรือสาขาอย่างเท่าเทียมกัน

- 8 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้กับการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ ซึ่งไม่ควรนำมาประยุกต์ใช้กับการบัญชีป้องกันความเสี่ยงประเภทอื่น

ประเด็น

- 9 เงินลงทุนในหน่วยงานต่างประเทศอาจมีการถือโดยกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่โดยตรง หรือถือโดยทางอ้อมโดยบริษัทย่อย ประเด็นที่หารือกันในการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้แก่
- 9.1 ลักษณะโดยทั่วไปของความเสี่ยงที่มีการป้องกันและมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในการกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง
- 9.1.1 กิจการที่เป็นบริษัทใหญ่อาจกำหนดให้ความเสี่ยงที่มีการป้องกันเป็นเฉพาะผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากผลต่างระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่กับของหน่วยงานต่างประเทศ หรืออาจกำหนดให้ความเสี่ยงที่มีการป้องกันเป็นผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากผลต่างระหว่างสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินของงบการเงินรวมของกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่กับสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศ
- 9.1.2 ถ้ากิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ถือหน่วยงานต่างประเทศโดยทางอ้อม ความเสี่ยงที่มีการป้องกันอาจรวมเฉพาะผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นจากผลต่างระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศกับของกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ในลำดับกลางที่ถือหน่วยงานต่างประเทศโดยตรงหรือความเสี่ยงที่มีการป้องกันอาจรวมถึงผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศกับกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ในลำดับกลางหรือบริษัทใหญ่สูงสุด (กล่าวคือข้อเท็จจริงที่เงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศถูกถือผ่านบริษัทใหญ่ในลำดับกลางมีผลกระทบต่อความเสี่ยงเชิงเศรษฐกิจของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดหรือไม่)
- 9.2 กิจการใดในกลุ่มกิจการที่สามารถเป็นผู้ถือเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง
- 9.2.1 ความสัมพันธ์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไขจะเกิดขึ้นได้เฉพาะในกรณีที่กิจการที่ทำการป้องกันความเสี่ยงในเงินลงทุนสุทธิเป็นกิจการที่เป็นคู่สัญญาในเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง หรือกิจการใดกิจการหนึ่งในกลุ่มกิจการที่สามารถเป็นผู้ถือเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการดังกล่าว

- 9.2.2 ลักษณะโดยทั่วไปของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง (อนุพันธ์ หรือไม่ใช่อนุพันธ์) หรือ วิธีการจัดทำงบการเงินรวม ส่งผลกระทบต่อการประเมินความมีประสิทธิภาพของการป้องกันความเสี่ยงหรือไม่
- 9.3 มูลค่าที่ควรถูกโอนจากส่วนของเจ้าของไปยังกำไรหรือขาดทุนโดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเป็นรายการใหม่ เมื่อมีการจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศ
- 9.3.1 เมื่อหน่วยงานต่างประเทศที่มีการป้องกันความเสี่ยงถูกจำหน่าย รายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินของกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ที่เกิดขึ้นจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงและหน่วยงานต่างประเทศมูลค่าเท่าใดที่ควรถูกโอนจากส่วนของเจ้าของไปยังกำไรหรือขาดทุนในงบการเงินรวมของกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่
- 9.3.2 วิธีการจัดทำงบการเงินรวมมีผลกระทบต่อภาระมูลค่าที่จะถูกโอนจากส่วนของเจ้าของไปยังกำไรหรือขาดทุนหรือไม่

มติ

ลักษณะโดยทั่วไปของความเสี่ยงที่มีการป้องกัน และมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในการกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง

- 10 การบัญชีป้องกันความเสี่ยงอาจนำมาใช้เฉพาะกับผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศ กับสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่
- 11 ในการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงอาจเป็นมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิที่เท่ากับหรือน้อยกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิของหน่วยงานต่างประเทศในงบการเงินรวมของกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สุทธิในหน่วยงานต่างประเทศที่อาจถูกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ขึ้นอยู่กับว่ากิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ในลำดับรองลงมาของหน่วยงานต่างประเทศได้ใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงกับสินทรัพย์สุทธิทั้งหมดหรือบางส่วน of หน่วยงานต่างประเทศ และการบัญชีดังกล่าวได้คงมีในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่หรือไม่
- 12 ความเสี่ยงที่มีการป้องกันอาจถูกกำหนดให้เป็นฐานะเปิดต่อเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจากผลต่างระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างประเทศ กับสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่ในลำดับใด ๆ (กิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ที่ถือโดยตรง บริษัทใหญ่ลำดับกลาง หรือบริษัทใหญ่ลำดับสูงสุด) ของหน่วยงานต่างประเทศนั้น การที่เงินลงทุนสุทธิถูกถือผ่านบริษัทใหญ่ในลำดับกลางไม่ส่งผลกระทบต่อลักษณะโดยทั่วไปของความเสี่ยงเชิงเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการมีฐานะเปิดต่อเงินตราต่างประเทศของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุด

- 13 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศจากเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศอาจจะเข้าเงื่อนไขการบัญชีป้องกันความเสี่ยงได้เพียงครั้งเดียวสำหรับงบการเงินรวม ดังนั้น ถ้าสินทรัพย์สุทธิของหน่วยงานต่างประเทศส่วนเดียวกันนี้มีการป้องกันความเสี่ยงโดยบริษัทใหญ่มากกว่าหนึ่งกิจการภายในกลุ่มกิจการ (ตัวอย่างเช่น โดยกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ทางตรงและทางอ้อม) สำหรับความเสี่ยงเดียวกันนี้ มีเพียงหนึ่งความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงที่จะเข้าเงื่อนไขของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุด ความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงที่กำหนดโดยกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่แห่งหนึ่งในงบการเงินรวมนั้นไม่จำเป็นต้องถูกให้มีโดยกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ในลำดับที่สูงกว่า อย่างไรก็ตาม ถ้าความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่ได้ถูกให้มีโดยกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ในลำดับที่สูงกว่า การบัญชีป้องกันความเสี่ยงที่ใช้โดยบริษัทใหญ่ในลำดับที่ต่ำกว่าต้องกลักรายการก่อนจะรับรู้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงของบริษัทใหญ่ในลำดับที่สูงกว่า

กิจการใดที่สามารถถือเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง

- 14 อนุพันธ์หรือเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์ (หรือการรวมกันของอนุพันธ์และเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์) อาจถูกกำหนดให้เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงอาจถือโดยกิจการใดกิจการหนึ่งหรือหลายกิจการในกลุ่มกิจการที่เข้าเงื่อนไขของการกำหนดความสัมพันธ์ การจัดทำเอกสาร และความมีประสิทธิภาพตามย่อหน้าที่ 6.4.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิ กล่าวโดยเฉพาะเจาะจง กลยุทธ์การป้องกันความเสี่ยงของกลุ่มกิจการควรมีการจัดทำเป็นสายลักษณะอักษรอย่างชัดเจนเนื่องจากมีความเป็นไปได้ที่จะกำหนดความสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับต่าง ๆ ในกลุ่มกิจการ
- 15 เพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินความมีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศคำนวณขึ้นโดยการอ้างอิงกับสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ กับสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของความเสี่ยงที่มีการป้องกันที่ถูกลดมูลค่าตามการจัดทำเอกสารการบัญชีป้องกันความเสี่ยง หากไม่มีการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าทั้งหมดอาจรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือทั้งคู่ ขึ้นอยู่กับว่ากิจการใดเป็นผู้ถือเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม การประเมินความมีประสิทธิภาพจะไม่ได้รับผลกระทบจากการรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงไม่ว่าจะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนหรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ในการปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงนั้น ส่วนที่มีประสิทธิภาพทั้งหมดของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าจะรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น นอกจากนี้ การประเมินความมีประสิทธิภาพจะไม่ได้รับผลกระทบจากลักษณะของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงไม่ว่าจะเป็นอนุพันธ์หรือไม่เป็นอนุพันธ์ และไม่ว่าจะใช้วิธีใดในการจัดทำงบการเงินรวม

การจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศที่มีการป้องกันความเสี่ยง

- 16 เมื่อหน่วยงานต่างประเทศที่มีการป้องกันความเสี่ยงถูกจำหน่าย มูลค่าที่จะถูกโอนไปยังกำไรหรือขาดทุนจะถือว่าเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่จากรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ซึ่งคือมูลค่าที่ระบุในย่อหน้าที่ 6.5.14 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ซึ่งมูลค่าดังกล่าวเป็นผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงสำหรับส่วนที่มีประสิทธิผล
- 17 มูลค่าที่จะถูกโอนจากรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศไปยังกำไรหรือขาดทุนในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ตามย่อหน้าที่ 48 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ คือจำนวนที่รวมอยู่ในรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินจากหน่วยงานต่างประเทศของบริษัทใหญ่ ในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุด มูลค่าสุทธิรวมที่รับรู้ในรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินจากหน่วยงานต่างประเทศทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบจากวิธีในการจัดทำงบการเงินรวม อย่างไรก็ตาม วิธีการในการจัดทำงบการเงินรวมที่บริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดถือปฏิบัติ ทั้งวิธีทางตรง หรือวิธีทีละขั้นตอน (step-by-step method) ในการจัดทำงบการเงินรวม² อาจมีผลกระทบต่อมูลค่าที่รวมอยู่ในรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินของหน่วยงานต่างประเทศนั้น การใช้วิธีทีละขั้นตอนในการจัดทำงบการเงินรวมอาจส่งผลให้มูลค่าที่ถูกโอนไปยังกำไรหรือขาดทุนแตกต่างจากมูลค่าที่ใช้ในการประเมินความมีประสิทธิภาพของการป้องกันความเสี่ยง จำนวนผลต่างนี้อาจถูกตัดไปโดยการกำหนดมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างประเทศซึ่งมูลค่าดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นถ้าใช้วิธีทางตรงในการจัดทำงบการเงินรวม รายการปรับปรุงนี้ไม่ได้เป็นข้อกำหนดโดยมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ แต่ถือเป็นทางเลือกปฏิบัติของกิจการที่ควรถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอสำหรับเงินลงทุนสุทธิทั้งหมด

วันถือปฏิบัติ

- 18 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้ถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้สำหรับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่

² วิธีทางตรง หมายถึง วิธีในการจัดทำงบการเงินรวมโดยที่งบการเงินของการดำเนินงานในต่างประเทศถูกแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดโดยตรง วิธีทีละขั้นตอน หมายถึง วิธีในการจัดทำงบการเงินรวมโดยที่งบการเงินของการดำเนินงานในต่างประเทศถูกแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่ในลำดับกลางก่อน และต่อมาได้ถูกแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุด (หรือสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงิน ถ้าไม่เหมือนกันกับสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน)

1 มกราคม 2562 เป็นต้นไปเท่านั้น หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

หากกิจการนำการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2562 เป็นต้นไป กิจการต้องถือปฏิบัติพร้อมกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง การชำระหนี้สินทางการเงินด้วยตราสารทุน

18ก (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

18ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 19 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด ระบุวิธีปฏิบัติในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีอันเป็นผลจากการนำการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาเริ่มถือปฏิบัติ กิจการไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวเมื่อนำการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก

ภาคผนวก

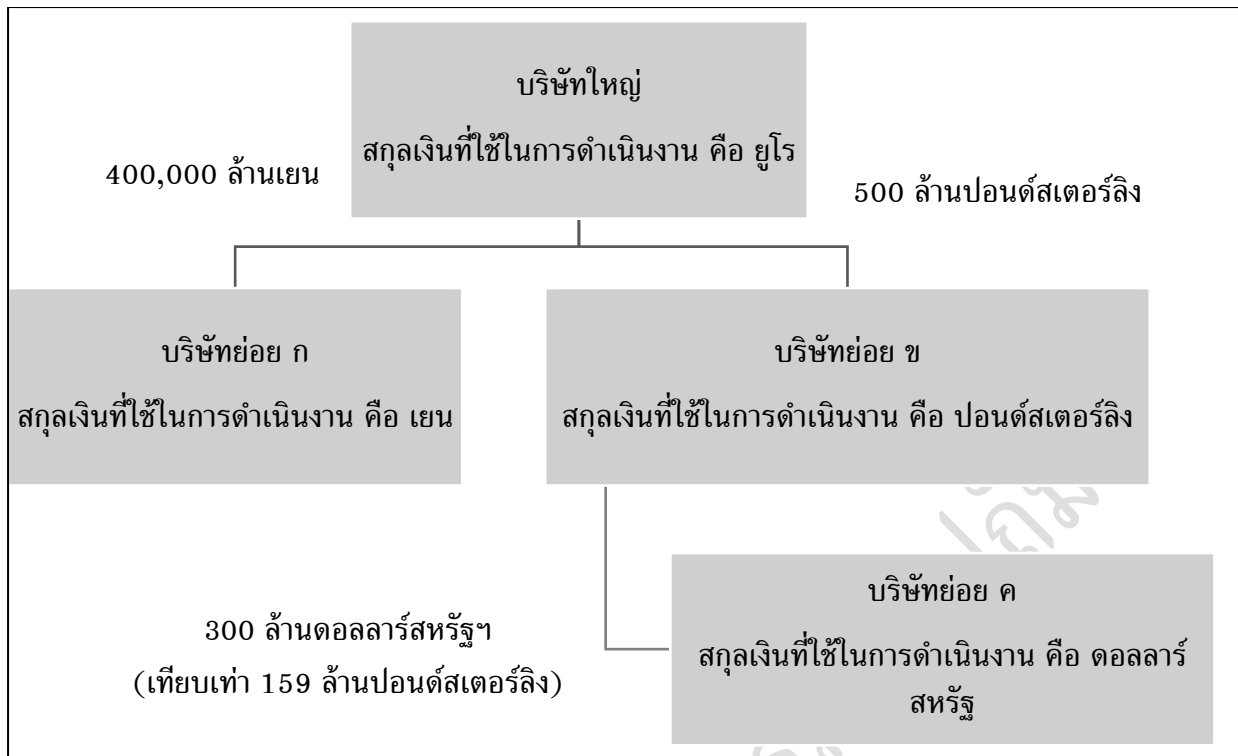
แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- ก1 ภาคผนวกนี้จัดทำขึ้นเพื่ออธิบายแนวทางปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้โดยใช้โครงสร้างของบริษัทดังที่จะได้แสดงต่อไป ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม ความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงที่กล่าวถึง ณ ที่นี้จะต้องผ่านการทดสอบความมีประสิทธิภาพของการป้องกันความเสี่ยงตามหลักการที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน* ถึงแม้ว่าภาคผนวกนี้จะไม่ได้กล่าวถึงการทดสอบดังกล่าวก็ตาม บริษัทใหญ่ ซึ่งหมายถึงบริษัทที่เป็นบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดได้แสดงงบการเงินรวมโดยใช้เงินยูโร ซึ่งเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน และถือหุ้นในบริษัทย่อยในเครือทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว บริษัทใหญ่มีเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข เป็นเงิน 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง (สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน คือ เงินปอนด์สเตอร์ลิง) ซึ่งรวมถึงเงินลงทุนสุทธิของบริษัทย่อย ข ที่มีในบริษัทย่อย ค จำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน คือ เงินดอลลาร์สหรัฐฯ) หรือคิดเป็นเงินเท่ากับ 159 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง หรือพูดอีกนัยหนึ่งสินทรัพย์สุทธิของบริษัทย่อย ข ที่ไม่รวมเงินลงทุนในบริษัทย่อย ค มีค่าเท่ากับ 341 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง

ลักษณะโดยทั่วไปของความเสี่ยงที่มีการป้องกัน ในการกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง (ย่อหน้าที่ 10 ถึง 13)

- ก2 บริษัทใหญ่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากเงินลงทุนสุทธิในแต่ละบริษัทย่อย ก ข และ ค จากความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานสกุลต่างๆ ของบริษัทเหล่านั้น (สกุลเงินเยน สกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง และสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ) กับสกุลเงินยูโร นอกจากนี้ บริษัทใหญ่ยังสามารถป้องกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง ซึ่งเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทย่อย ข และบริษัทย่อย ค ในงบการเงินรวมของบริษัทย่อย ข บริษัทย่อย ข สามารถป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค ระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน คือ สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ และสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง จากตัวอย่างดังต่อไปนี้ ความเสี่ยงที่ถูกกำหนดคือความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนทันที เนื่องจากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงไม่ใช่อนุพันธ์ หากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงเป็นสัญญาฟอเวิร์ด บริษัทใหญ่สามารถกำหนดความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าได้

มูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในการกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง (ย่อหน้าที่ 10 ถึง 13)

- ก3 บริษัทใหญ่ต้องการที่จะป้องกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค โดยสมมติให้บริษัทย่อย ก มีเงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกเป็นจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินทรัพย์สุทธิของบริษัทย่อย ก ณ วันเริ่มรอบระยะเวลารายงานเท่ากับ 400,000 ล้านบาท ซึ่งในจำนวนนี้ได้รวมเงินที่ได้จากการกู้ยืมจากบุคคลภายนอกจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไว้แล้ว
- ก4 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงสามารถเป็นมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิที่เท่ากับหรือน้อยกว่ามูลค่าตามบัญชีของจำนวนเงินลงทุนสุทธิของบริษัทใหญ่ในบริษัทย่อย ค (300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ที่แสดงอยู่ในงบการเงินรวม โดยบริษัทใหญ่สามารถกำหนดให้เงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในบริษัทย่อย ก ใช้เป็นการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนทันทีระหว่างสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ อันเป็นสกุลเงินของเงินลงทุนสุทธิในจำนวนสินทรัพย์สุทธิ 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ของบริษัทย่อย ค ในกรณีนี้ ส่วนต่างของอัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ ของทั้งเงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกในบริษัทย่อย ก จำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค จำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่างก็ถูกรวมอยู่ในรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินที่แสดงในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่หลังจากที่ใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงแล้ว

ก5 หากไม่ได้ดำเนินการบัญชีป้องกันความเสี่ยงมาใช้ ส่วนต่างของอัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินยูโรสำหรับเงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในบริษัทย่อย ก จะถูกรับรู้ในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ในรูปแบบดังต่อไปนี้

- ส่วนเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินเยนที่แปลงค่าเป็นสกุลเงินยูโรแล้ว จะแสดงในกำไรหรือขาดทุน และ
- ส่วนเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินเยนกับสกุลเงินยูโร รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

นอกเหนือจากการกำหนดความสัมพันธ์ตามย่อหน้าที่ ก4 ในงบการเงินรวม บริษัทใหญ่สามารถกำหนดให้เงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในบริษัทย่อย ก เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างบริษัทย่อย ค และบริษัทย่อย ข ในกรณีนี้ ผลต่างรวมของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินยูโรจากจำนวนเงิน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ที่เป็นเงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกในบริษัทย่อย ก จะรับรู้ในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ในรูปแบบดังต่อไปนี้แทน นั่นคือ

- ผลต่างจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ รับรู้ในรายการผลต่างจากการแปลงค่าทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย ค
- ผลต่างจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินเยนที่แปลงค่าเป็นสกุลเงินยูโรแล้วแสดงในกำไรหรือขาดทุน และ
- ผลต่างจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินเยนกับสกุลเงินยูโร รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

ก6 บริษัทใหญ่ไม่สามารถกำหนดให้เงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในบริษัทย่อย ก เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของทั้งสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ และ สกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในงบการเงินรวมได้ เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงตัวใดตัวหนึ่งสามารถใช้ป้องกันความเสี่ยงที่ถูกกำหนดในประเภทเดียวกันได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น บริษัทย่อย ข จึงไม่สามารถใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินรวมของตนเองได้ เนื่องจาก เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ถูกถืออยู่นอกกลุ่มที่ประกอบไปด้วยบริษัทย่อย ข และบริษัทย่อย ค

กิจการใดในกลุ่มที่สามารถถือเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง (ย่อหน้าที่ 14 และ 15)

ก7 ดังที่กล่าวแล้วในย่อหน้าที่ ก5 ผลต่างจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ารวมอันเกิดจากความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนของเงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในบริษัทย่อย ก จะถูกบันทึกทั้งในกำไรหรือขาดทุน (ในส่วน of ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินเยน) และในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ในส่วน of

ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินเยน) ในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่หากไม่ได้มีการนำการบัญชีป้องกันความเสี่ยงมาใช้ มูลค่าทั้งสองมูลค่าดังกล่าวจะถูกนำมารวมกันเพื่อจุดประสงค์ในการประเมินความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ก4 เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของทั้งเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงถูกคำนวณโดยอ้างอิงจากสกุลเงินยูโร ซึ่งเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่ เทียบกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทย่อย ค ตามเอกสารบันทึกการป้องกันความเสี่ยง วิธีการจัดทำงบการเงินรวม (กล่าวคือวิธีทางตรง หรือวิธีที่ละขั้นตอน) ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง

มูลค่าที่ถูกโอนไปยังกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศ (ย่อหน้าที่ 16 และ 17)

- ก8 เมื่อมีการจำหน่ายบริษัทย่อย ค ออกไป มูลค่าที่ถูกโอนจากรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงิน (foreign currency translation reserve (FCTR)) ไปยังกำไรหรือขาดทุนในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ได้แก่
- ก8.1 ในแง่ของเงินกู้ยืมจากบุคคลภายนอกจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในบริษัทย่อย ก มูลค่าที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน กำหนดให้มีการระบุจำนวน คือ การเปลี่ยนแปลงรวมในมูลค่าอันเนื่องมาจากความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับการป้องกันความเสี่ยงส่วนที่มีประสิทธิภาพ และ
 - ก8.2 ในแง่ของเงินลงทุนสุทธิจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในบริษัทย่อย ค มูลค่าดังกล่าวจะคำนวณตามวิธีในการจัดทำงบการเงินรวมของกิจการ หากบริษัทใหญ่ใช้วิธีจัดทำงบการเงินรวมโดยตรง รายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย ค จะถูกกำหนดโดยตรงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ หากบริษัทใหญ่จัดทำงบการเงินรวมที่ละชั้น รายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย ค จะถูกกำหนดโดยรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินที่รับรู้โดยบริษัทย่อย ข ซึ่งสะท้อนอัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ และแปลงค่าเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง การที่บริษัทใหญ่ใช้วิธีที่ละขั้นตอนในการจัดทำงบการเงินรวมในงวดก่อนหน้าไม่ได้เป็นการกำหนดให้ หรือยกเว้นบริษัทใหญ่จากการพิจารณามูลค่าของผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินที่ถูกโอน เมื่อมีการจำหน่ายบริษัทย่อย ค ให้รับรู้เท่ากับมูลค่าที่จะต้องรับรู้หากจัดทำงบการเงินรวมโดยใช้วิธีทางตรง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายการบัญชี

การป้องกันความเสี่ยงของหน่วยงานต่างประเทศที่มีมากกว่าหนึ่งแห่ง (ย่อหน้า 11 13 และ 15)

- ก9 ตัวอย่างดังต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่า ในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ความเสี่ยงที่สามารถป้องกันได้จะเป็นความเสี่ยงระหว่างสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่ (สกุลเงินยูโร) และสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทย่อย ข และบริษัทย่อย ค เสมอ ไม่ว่าการป้องกันความเสี่ยงจะมีการกำหนดในรูปแบบใด มูลค่าสูงสุดที่สามารถเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลได้ที่จะถูกรวมอยู่ในรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่เมื่อหน่วยงานต่างประเทศทั้งสองแห่งได้มีการป้องกันความเสี่ยงแล้ว นั่นคือจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ และจำนวน 341 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง สำหรับความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าอื่นๆ อันเนื่องมาจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจะถูกรวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนรวมของบริษัทใหญ่ ซึ่งแน่นอนว่ามีความเป็นไปได้ที่บริษัทใหญ่จะกำหนดความเสี่ยงให้เงินจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เฉพาะในส่วนเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง หรือสำหรับเงินจำนวน 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง เฉพาะในส่วนเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินยูโร

บริษัทใหญ่ถือครองเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงทั้งในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯและสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง

- ก10 บริษัทใหญ่อาจต้องการที่จะป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข รวมทั้งบริษัทย่อย ค ด้วย เมื่อกำหนดให้บริษัทใหญ่ถือครองเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงที่เหมาะสมในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ และสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง ที่สามารถกำหนดให้เป็นการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิของบริษัทใหญ่ในบริษัทย่อย ข และบริษัทย่อย ค ได้ บริษัทใหญ่สามารถกำหนดประเภทรายการดังกล่าวในงบการเงินรวมในลักษณะที่รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงรายการดังต่อไปนี้

- ก10.1 กำหนดให้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค จากความเสี่ยงที่เป็นฐานะเปิดต่ออัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย ค และกำหนดให้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจำนวนไม่เกิน 341 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข จำนวน 341 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง จากความเสี่ยงที่เป็นฐานะเปิดต่ออัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง ระหว่างบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย ข

- ก10.2 กำหนดให้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค จากความเสี่ยงที่เป็นฐานะเปิดต่ออัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างบริษัทย่อย ข และบริษัทย่อย ค และกำหนดให้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจำนวนไม่เกิน 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง ที่ถูกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข จำนวน 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง จากความเสี่ยงที่เป็นฐานะเปิดต่ออัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงระหว่างบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย ข
- ก11 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ จากเงินลงทุนของบริษัทใหญ่ในบริษัทย่อย ค เป็นความเสี่ยงที่แตกต่างจากเงินลงทุนของบริษัทใหญ่ในบริษัทย่อย ข อย่างไรก็ตาม จากกรณีตัวอย่างที่ได้กล่าวในย่อหน้าที่ ก10.1 ที่มีการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ที่ถือโดยบริษัทใหญ่นั้น จึงถือว่าบริษัทใหญ่ได้ทำการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มจำนวนของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค แล้ว หากบริษัทใหญ่ได้กำหนดตราสารสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงที่ถืออยู่เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข จำนวน 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงอีกตราสารหนึ่ง จำนวนเงิน 159 ล้านดอลลาร์ลิงจากเงินลงทุนสุทธิจำนวนดังกล่าวทั้งหมด (ซึ่งคิดเป็นมูลค่าเทียบเท่าสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงโดยแปลงจากเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค ที่เป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ) จะได้รับการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินยูโรซ้ำเป็นครั้งที่สองในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่
- ก12 ในกรณีที่ได้อธิบายไปในย่อหน้าที่ ก10.2 หากบริษัทใหญ่ได้กำหนดให้ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างบริษัทย่อย ข และบริษัทย่อย ค เป็นความเสี่ยงที่มีการป้องกันเฉพาะส่วนที่เป็นการเปลี่ยนแปลงมูลค่าจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เท่านั้นที่จะถูกรวมอยู่ในรายการผลต่างจากการแปลงค่าการเงินของบริษัทใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อย ค สำหรับการเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือ (คิดเป็นมูลค่าเทียบเท่าการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินยูโร ของจำนวนเงิน 159 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง) จะถูกรวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนรวมของบริษัทใหญ่ ดังที่ได้แสดงไว้ในย่อหน้าที่ ก5 เนื่องจากการกำหนดความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงระหว่างบริษัทย่อย ข และบริษัทย่อย ค ไม่ได้รวมความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินยูโรเอาไว้ บริษัทใหญ่สามารถที่จะกำหนดเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข จำนวนไม่เกิน 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงเป็นฐานะเปิดต่ออัตราแลกเปลี่ยนทันทีในสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินยูโรที่มีการป้องกันระหว่างบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย ข

บริษัทย่อย ข ที่ถือเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ

- ก13 หากกำหนดให้บริษัทย่อย ข ถือตราสารหนี้ภายนอกมูลค่า 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเงินจำนวนดังกล่าวโอนไปยังบริษัทใหญ่ในรูปแบบเงินกู้ยืมระหว่างกันที่เป็นสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง เนื่องจากทั้งสินทรัพย์และหนี้สินได้เพิ่มขึ้นจำนวน 159 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง สินทรัพย์สุทธิของบริษัทย่อย ข ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง บริษัทย่อย ข สามารถกำหนดให้หนี้สินภายนอกเป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ จากเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค ที่แสดงในงบการเงินรวม บริษัทใหญ่สามารถรักษาการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค จำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ดูย่อหน้าที่ 13) และบริษัทใหญ่สามารถกำหนดเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงที่ถืออยู่เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข จำนวน 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงได้ทั้งจำนวน การป้องกันความเสี่ยงแรกที่ถูกกำหนดโดยบริษัทย่อย ข จะถูกประเมินโดยอ้างอิงจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทย่อย ข (สกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง) และการป้องกันความเสี่ยงที่สองที่ถูกกำหนดโดยบริษัทใหญ่จะถูกประเมินโดยอ้างอิงจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่ (สกุลเงินยูโร) ในกรณีนี้ เฉพาะความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ จากเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค ของบริษัทใหญ่ได้มีการป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่โดยใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ไม่ใช่ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ทั้งจำนวน ดังนั้น ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิง ทั้งจำนวนจากเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข ของบริษัทใหญ่จำนวน 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงอาจได้รับการป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่
- ก14 อย่างไรก็ตาม การบัญชีสำหรับมูลค่าของเงินกู้ยืมจำนวน 159 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงของบริษัทใหญ่ที่กู้ยืมจากบริษัทย่อย ข ก็จะต้องมีการพิจารณาด้วยเช่นกัน หากเงินกู้ยืมค้างจ่ายของบริษัทใหญ่ไม่ได้ถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข เนื่องจากไม่เข้าเงื่อนไขของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ย่อหน้าที่ 15 ส่วนแตกต่างของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินยูโรอันเกิดจากการแปลงค่าจะถูกรวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ แต่หากเงินกู้ยืมค้างจ่ายจำนวน 159 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงที่มีกับบริษัทย่อย ข นั้นถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของบริษัทใหญ่ เงินลงทุนสุทธิก็จะมีมูลค่าเพียง 341 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงเท่านั้น และมูลค่าที่บริษัทใหญ่สามารถกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินยูโรก็จะถูกลดลงจาก 500 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงเป็น 341 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง

- ก15 หากบริษัทใหญ่ได้ยกเลิกความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่กำหนดโดยบริษัทย่อย ข บริษัทใหญ่สามารถกำหนดให้เงินกู้ยืมภายนอกที่บริษัทย่อย ข มีอยู่จำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ที่มีต่อเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค และกำหนดให้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงที่ถือครองไว้เองเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข จำนวนไม่เกิน 341 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง ในกรณีนี้ ความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงทั้งสองนั้นจะถูกคำนวณโดยอ้างอิงจากสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัทใหญ่ (สกุลเงินยูโร) ผลที่ตามมาคือ ส่วนเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงที่มีต่อมูลค่าตราสารหนี้ภายนอกที่ถือโดยบริษัทย่อย ข และส่วนเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงกับสกุลเงินยูโรที่มีต่อมูลค่าเงินกู้ยืมค้างจ่ายของบริษัทใหญ่กับบริษัทย่อย ข (เทียบเท่ามูลค่าสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับสกุลเงินยูโรทั้งจำนวน) จะถูกรวมในรายการผลต่างจากการแปลงค่างบการเงินในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ และเนื่องจากบริษัทใหญ่ได้ป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ค เต็มจำนวนแล้ว บริษัทใหญ่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินยูโรกับสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงในเงินลงทุนสุทธิในบริษัทย่อย ข ได้ในจำนวนที่ไม่เกิน 341 ล้านปอนด์สเตอร์ลิงเท่านั้น

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ที่ปรึกษา
นายอินทัช	ปิยะนาวัน	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นายณพฤกษ์	พิษณุวงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวณูช	เทพทรงวัจ	กรรมการ
นางสาววรภาพร	ประภาศิริกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	สิ่ววัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ดินตะสุวรรณ์	กรรมการ
นางอโนทัย	สีกัจฉะ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวหนึ่งฤทัย	เฮ้งบริบูรณ์พงศ์)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบุลย์)	กรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นาคคุณ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	กรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธิกุล)	กรรมการ
(นางสาวอริสา	นพวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารวรรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางปาลิตา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	กรรมการ
(นางสุนทรี	ตะเพียนทอง)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
(นางอภิขยา	พอลเล็ด)	กรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นายประสิทธิ์	เชื้อพานิช	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์กอบแก้ว	รัตนอุบล	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สมฤทธิเลิศ	อนุกรรมการ
นางสาวอมรรัตน์	เพิ่มพูนวัฒนาสุข	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
นายชวาลา	เทียนประเสริฐ	อนุกรรมการ
นายอายุสม์	กฤษณามระ	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ้นปิติพงษ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววรารรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรณี	วรุณจิณสถิต)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
(นางปาลิดา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรลูน	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(นางสาวชมานันท์	เนตพุทกณะ)	อนุกรรมการ
(นางสาวฐมน	จิตะธนะกิจ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐวรรณ	ภิรมยาภรณ์)	อนุกรรมการ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมติลวงค์)	อนุกรรมการ
(นางอภิชา	พลเลิศ)	อนุกรรมการ

ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(นายธานี	โอฬารรัตน์มณี)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสาวธัญพร	อธิกุลวริน)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธิกุล)	กรรมการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นางสาวสินสิริ	ทั้งสมบัติ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยากร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวเพ็ญทิพย์	ศิระธนารัณท์	อนุกรรมการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สินวลข้า)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐกฤตา	สุชีโต)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางอภิขยา	พอลเล็ด)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2566-2569

นางอุณากร	พณิธดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงศ์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อรุณีวัชรวรรณ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนัยศิลป์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวธนพร	ทรายสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอภิชา	พลเลิศ)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทรโมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธิกุล)	อนุกรรมการ
นายวรวิทย์	เดชาภิวัฒน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปรร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	อนุกรรมการและเลขานุการ

